

สมัยที่ กระบี่ทอง ... เจียน...

ความตูล้ายแปลกสรวง
จตุรชัยในร่างอระเพ็ดยักษ์

เจ้าแม่จตุรชัย

วัดบ้านโพนสีทองอยู่ริมแม่น้ำเป็นวัดเล็กๆ มีพระภิกษุสามเณรอยู่
องค์เดียว คือหลวงพ่อบุญแพ เท่านั้น... ชาวบ้านเห็นที่นั่นอยู่ตาม
เดียง เลยเอาเอาเด็กขอมมาเล่นที่วัดต่อมาเป็นลูกศิษย์

ที่นั่นวัดมีศาลเจ้าแม่อยู่
องค์หนึ่ง ชาวบ้านเล่า
เป็นศาลของเจ้าแม่สมัย
โบราณ ไม่รู้ชื่ออะไร แต่
ศาลนั้นเก่าแก่เสมอ พระ
ภิกษุหลวงพ่อบุญแพท่านนั้น
พระขอมเห็นอกเห็นใจ
ท่านเลยไม่สนใจให้ให้

ป็นี่แหละ! เห็นหลาจากนั้นมันมาบรรจบเริ่มเหลือเกิน มาเห็นมันอยู่ริม
 ฝั่งมาเป็นลูกปัดสีชมพูใหม่ ๆ พอมันเห็นเราก็เริ่มตลกรับ มันโพย
 หอยก็จะมามีแต่ปลาให้จับกินไม่หมดไหน..

เสียงมันแหกคอกขึ้นอย่าง
 รุนแรงหนักสอแซ่แม่ที่
 ตั้งอยู่บนหัววัดมันเอง...
 เสียงพุ่งขึ้นจากใต้แล้ว
 หล่นตึงไปไกล..

ขณะที่แสงเงาแสงทองหิมะส่อง
 ที่ พวกมันจะโผล่ลงมาทางแล้ว...

ช่า
 ไครม

เว้ย.. จระเข้!

หลวงพ่อบุญเพ่ง: ตรงนี้แปลกทีเดียว
 ตมมตาใจสุดขีด..

พูด: ทำไมมันใหญ่
 อย่างนี้...